

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
18
IN NEDERLAND 50 Cts

WAT 'N BEETJE MAQUILLAGE TOCH DOEN KAN, HÉ!

Max Victor
RIMMEL
DE LUXE

RM.

de dappere kapitein CRILLON
Op 3 januari 1558 valt het Franse leger de stad Kales aan. Het is het laatste steunpunt dat de Engelsen nog bezitten op het vasteland, en de vesting geniet de faam oninneembaar te zijn!

Wanneer wij het fort van Risbank kunnen veroveren, valt de stad in onze handen !...

Wel, mijnheer de luitenant-generaal, alhoewel onze verliezen reeds zwaar zijn, ga ik niettemin het bevel geven tot de derde bestorming.

Mijnheer, laat mij met de mannen naar de vuurlijn trekken...

Onder een hevig musketvuur...
VOORUIT !...

Wat... Ik ben alleen ?...

Geef u over !...

Crillon heeft gezworen dat hij zich nooit zal overgeven !

Vooruit, vrienden, nog wat moed, en wij veroveren het fort !

Het fort wordt inderdaad ingenomen, en vijf dagen later geeft de stad zich over...

Sire, ziehier mijn nieuwe vleugeladjudant, Louis de Crillon Hij heeft geen ander fortuin dan zijn zwaard, maar onze vijanden duchten het nu reeds...

In 1571 neemt de jonge soldaat deel aan de glorierijke slag van Lepanto...

Hij wordt door de opperbevelhebber don Juan belast met het overbrengen van de zegeboodschap van de katolieke legers aan de Paus...

Het dient gezegd, mijnheer de Crillon, dat u overal is, en steeds bij de overwinnaars !

Sinds jaren wordt Frankrijk door godsdienstoorlogen verscheurd. Het wantrouwen en het verraad heerst overal, en niet in het minst rond de troon van de koning Hendrik III. Crillon heeft zich verwoede vijanden gemaakt onder de gunstelingen des konings.

Wij moeten ons van die twee kerels ontdoen...
Fervaquez is een hugenoot, en Crillon is zijn vriend...

Diezelfde avond...
Alles is in orde ! Ik heb de ordonnance reeds betaald, die hem deze nacht zal vermoorden...

In het volle van de nacht...
Het schijnt dat men je betaald heeft om mij te doden ?...

Wel, waarop wacht je om je werk te verrichten, lafaard ?
Ekskuseer, kapitein! Ik was gek !... Ik zweer u dat ik me voor u zou laten doden !...

Enkele dagen later...
Sire, Fervaquez is medeplichtig aan de ontvluchting van uw vijand, de hertog van Alençon.
Is dat mogelijk ?

Ik verzeker het u !
Dat verraad zal hij met zijn leven betalen !... En al wie hem verwittigt of helpt vluchten eveneens !

Crillon, die weet dat zijn vriend onschuldig is, aarzelt niet hem te verwittigen, spijts de bedreigingen van de koning.
Vertrek onmiddellijk ! De koning werd misleid en heeft gezworen je hoofd te doen vallen...

De volgende dag...
Crillon !... Fervaquez, de verrader, is ontvlucht ! Hij werd gewaarschuwd door een andere verrader...
Ik ken die andere, sire !

Oauw! Spreek op ! Wie is het ?...
Denkt u, majesteit, dat ik iemand anders dan mezelf zou kunnen aanklagen ? Fervaquez is onschuldig ! Indien ik zou gezwegen hebben, ware ik medeplichtig geweest aan een moord...

Bravo ! Je bent een man die ik werkelijk waardeer ! Er bestaat waarschijnlijk maar één enkele Crillon op de wereld !

De spreekwoordelijke trouw en dapperheid van Crillon bezorgen hem het bevel over de koninklijke wacht. In 1588 wordt het volk opgehitst door hertog de Guise. Het volk loopt te wapen en er worden barrikaden opgeworpen...

Dat is geen verzet meer, maar een echte revolutie ! Wij moeten ons ter plaatse laten doden !

Zie maar eens hoe schaamteloos die Henri de Guise is ! Hij komt mij uitdagen onder mijn venster ! Hij waant zich machtiger dan de koning... Crillon, mag ik deze schaamteloze uitdaging dulden ?...
Neen, sire!

Verdient een dergelijke majesteitsschennis niet de doodstraf ?
Ja, sire !

Crillon, ik reken op u, om hier recht te doen geschieden !
Goed, sire ! Ik ga terstond de hertog uitdagen, en ik zweer u dat hij niet levend uit het tweegevecht zal komen !...

U hebt mij slecht begrepen ! Ik wil dat hij « bij verrassing », en zonder risico's uit de weg wordt geruimd.

Sire, mijn hele leven staat in uw dienst, maar niet mijn eer. Ik ben een soldaat, en geen sluipmoordenaar !

Spijts deze waarschuwing, nodigt de koning zijn rivaal op 23 december 1588 te Blois uit, en doet hem ter dood brengen door zijn lijfwacht, de beruchte «vijf en veertig».

Hendrik III heeft zijn heil moeten zoeken binnen de muren van Tours. Het leger van de Liga, onder het bevel van de hertog van Mayenne, de broer van de vermoorde hertog, komt het beleg slaan voor de stad.

Mijn dappere Crillon, het lot van je koning ligt vandaag in uw handen !
Sire, indien de vijand over deze brug komt, betekent dit dat Crillon niet meer tot de levenden behoort !

Crillon ! Uw neef ! Uw neef heeft mij het leven gered ! Hij sprong voor mij !
Wij moeten eerst de zege behaald hebben, alvorens hem te bewenen!

Alhoewel hij getroffen werd door een musketkogel en gekwetst door een degenstoot, heeft de heldaftige Crillon nog genoeg kracht om de brug vrij te maken.

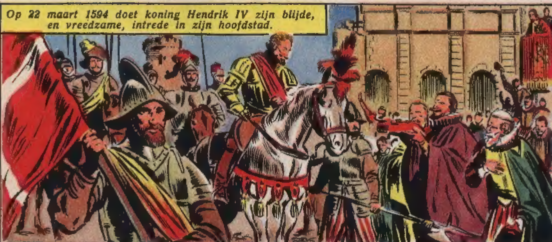

Volgende week : NASELLO.

Einde

ONDER ONS VERMA

1 Mei...

HET is weer mei. De mooiste maand van het jaar is begonnen! Je hebt toch aan je moeder een tuiltje meiklokjes gegeven? Dat zal haar wel genoegen gedaan hebben!

Je hebt ook de eerste mei gevierd, die voor enkele jaren werd uitgeroepen tot feestdag van de arbeid. De arbeid is zo belangrijk in het leven van de mensen dat men gerust wel een dag per jaar eens niet mag arbeiden, om de belangrijkste dagelijkse aktiviteit van ons leven te vieren.

Heb je er bij die gelegenheid reeds aan gedacht wat je later zult worden? Welke arbeid je het liefst en het best meent te kunnen presteren?

Wie goed zijn taak weet te kiezen, heeft een grotere kans om later gelukkig te zijn, want men doet steeds het best, wat men het liefst doet, al moet men ook dingen, die men niet graag doet goed kunnen doen.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Herman Spaink, Pieter Bothstraat, 33, Den Haag (Holland) zou postzegels willen ruilen met een Belgische Kuifjeslezer. Een lezer uit Belgisch Kongo zou Herman ook graag als pennevriend krijgen.

Edward van Lier, Martelaarsstraat, 40, Peutie (bij Vilvoorde) zou graag willen korresponmet een jongen van 12 à 13 jaar. Zijn hobby's zijn: sport (vooral voetbal en basketball), toerisme en luchtvaart. Edward zou liefst met een Hollandse lezer korresponderen. Men mag hem eveneens in het Frans schrijven.

Paula Heylen, Wezel, 36, Balen-Wezel, zou graag korresponderen met een meisje van 12 à 13 jaar in het Frans.

Eliane van Duren, Ruyschrocklaan, 148, Den Haag (Holland) zoekt een korrespondente van ongeveer 12 jaar, liefst Rooms-katoliek, want dat is zij ook. Eliane zou groog met meisjes van Belgisch Kongo, India of België in kontakt komen om postzegels te ruilen.

Hilda Van Damme, p/a Bieke Marechal, Steenweg op Brugge, Eeklo, zou graag korresponderen in het Frans met een meisje van 17 à 18 jaar om beter Frans te leren schrijven. Hilda is eveneens 17. Liefst zou ze met een lezeres uit Frankrijk in kontakt willen komen.

René Stangé, Sint-Amandsberglaan, 48, Stene-Oostende, is een grote liefhebber van postzegels en luciferdoosjes (de prentjes alleen). René is 18 jaar oud en zou graag korresponderen in het Nederlands, Frans of Engels. Hij leest Kuifje sinds negen jaar!

Luc De Keyser, Kunstlaan, 17/3, Boom, zou willen korresponderen met een Hollandse jongen van 11 à 12 jaar. Luc interesseert zich voor techniek en punten.

Albert Provè, Melkerij, Bruggenhoek, 543, Strijpen (Zottegem), is dertien jaar oud en wil briefwisselen met jongens uit Engeland, Zwitserland, Kongo, Italië, Canada, Oostenrijk en Spanje. Hij zou kunnen antwoorden in het Duits, Engels of het Frans. Albert interesseert zich voor postzegels.

MET EEN BOEKJE IN EEN HOEKJE

« PRINS ALI EN HET PARELSNOER »

BIJ de uitgeverij Sheed and Ward, Antwerpen, verscheen een sprookje van Margaretha Lamend, rijk geïllustreerd door Karel Verschuere, een medewerker van Willy Vandersteen. Dit boekje zal zeker met genoegen gelezen worden door jongens en meisjes onder de tien jaar.

« POESJE EN DE NOTEKRAKERS »

HET mooi boekje « Poesje en de Notekrakers » werd verlucht door onze medewerker Fred Funcken. Onze lezers, die van hem vooral zijn tekeningen voor ridderverhalen kennen, zullen in dit boekje een onbekende Funcken ontdekken, want hij bewijst dat hij ook een zeer knap dierentekenaar is. De tekst is van Gijs Haag.

« Poesje en de Notekrakers » is een boekje dat niet eens meer een aanbeveling vereist. Goede wijn behoeft geen krans!

« HET NIEUW VERBOND »

DE uitgeverij Casterman brengt eveneens een nieuw deel uit in haar reeks « Het Beloofde Land ». De tekst van dit boekje « Het Nieuw Verbond » is van de hand van Pater Bastin. De witzwarte en kleurillustraties voor deze luxeuitgave werden ook geleverd door Fred Funcken, die eens te meer toont welk een knap illustrator hij is. « Het nieuw Verbond » is een boekje dat in katolieke scholen en biblioteken een plaats verdient.

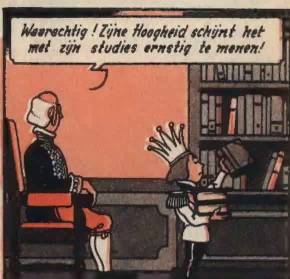
« MIJN EIGEN ENCYCLOPEDIE »

BIJ de uitgeverij Elsevier, die niet alleen een der grootste is uit de Nederlanden, maar zeker ook een der beste, verscheen een prachtig nieuw boek dat met ontelbare illustraties werd verlucht, en beslist in de smaak zal vallen van alle jongens en meisjes onder de twaalf. Dit boek heet: « Mijn eigen encyclopedie », en werd samengesteld door Tom Hulsebusch, en geïllustreerd door Rein van Looy. De uitgave is eens te meer schitterend, de druk buitengewoon verzorgd, het papier zeer mooi. In dit boek treft men niet alleen de bepaling aan van de meest gebruikte woorden, maar vindt men tevens heel wat wetenswaardigheden over planten, dieren, moderne techniek, enz. Een boek dat thuis hoort in de huisbibliotheek van kinderrijke gezinnen. Prijs: 200 F.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

HOE MEN EEN DIENSTORDER OVERMAAKT IN HET LEGER

De kapitein aan de eerste Piet: « Zoals je weet zal er morgen zonsverduistering zijn, hetgeen niet alle dagen gebeurt. Laat de mannen om vijf uur naar het oefenplein vertrekken in veldkledij. Zij zullen dit zeldzame verschijnsel kunnen waarnemen, en ik zal hen de nodige uitleg verschaffen. Indien het regent, zal er niets te zien zijn. In dit geval laat de mannen in de zaal. »

De eerste Piet aan de sergeant van de week: « Op aanbeveling van de kapitein, zal er morgen om vijf uur zonsverduisternis zijn in veldkledij. De kapitein zal op het oefenplein de nodige verklaring geven, hetgeen niet alle dagen gebeurt. Indien het regent zal er niets te zien zijn. Doch in dit geval zal dit zeldzame verschijnsel in de zaal plaats hebben. »

De sergeant van de week aan de korporaal van de week: « Op bevel van de kapitein om vijf uur 's morgens opening van de zonsverduistering op het oefenplein in veldkledij. Indien het soms moest regenen, hetgeen niet alle dagen gebeurt, zal de kapitein in de zaal alle nodige verklaringen geven, betreffende dit zeldzame verschijnsel. »

De korporaal van de week aan de soldaten: « Morgen vroeg om vijf uur zal de kapitein op het oefenplein de zon in veldkledij verduisteren met de nodige verklaringen. Indien het soms moest regenen, zal dit zeldzame verschijnsel in de zaal plaats hebben, hetgeen niet alle dagen gebeurt. »

(Jean-Marc Wielandts, Dendermonde.)

ALLES OP ZIJN TIJD

— Wel, Bolleke, goed gewerkt op school?

Bolleke die pas leert schrijven antwoordt fier:

— Een heel blad vol geschreven, vader!

— Geen fouten gemaakt?

— O nee, vader, want dat hebben we nog niet geleerd!

(François van Beersel, Mechelen.)

BELEEFDHEID

PIETJE staat met zijn moeder achter een kale mijnheer. Piet wil wat zeggen, maar moeder kijkt streng en zegt:

— Piet, denk aan je manieren. Zeg nu niet dat die mijnheer geen haren op zijn hoofd heeft, hij moest het eens horen!

— Maar, moeder, weet hij het dan nog niet?

(R.J. de Neree tot Babberich, Den Haag, Nederland.)

HET GING NIET

ONDERWIJZERES: Gerrit, hoe is het mogelijk dat je haar zo slorderig zit?

Gerrit: Ik heb geen kam, juffrouw.

Onderwijzeres: Waarom neem je dan de kam van je vader niet?

Gerrit: Dat kan niet, juffrouw, want die heeft geen haar!

VETTE SOEP

— Waar ga je naartoe, mevrouw Pietersen?

— Naar de kerk.

— Ga je naar de kerk met een stuk spek in je hand?

— Oei, oei! Dan heb ik per abuis mijn kerkboek in de erwtensoep gedaan!

(Godelieve Roesems, Sint-Katharina-Lombeek.)

IN DE KLAS

Een onderwijzeres gaf les in hygiene. Zij had het over onze huisdieren.

— Dieren kussen, meisjes, kan de ergste gevolgen hebben. Het kan zelfs de dood met zich meebrengen. Kan iemand mij daarvan een voorbeeld geven?

— Ja, juffrouw, ik ken een oude dame, die de gewoonte had altijd haar schoothondje te kussen...

— (Triomfantelijk.) Zie je wel! En?

— En het schoothondje is gestorven, juffrouw!

(Godelieve Roesems, Sinte-Katharina-Lombeek.)

DE TEST VAN DE WEEK:

BEN JE NERVEUS?

TUSSEN iemand die nooit van de wijs te brengen is, die men zelfs niet kan doen schrikken door een brandende strobussel achter zijn rug te houden, en een « pak zenuwen », liggen er heel wat mogelijkheden. Indien je van nature nerveus bent, tracht je dan te beheersen. Aldus zal je een dynamisch en sterk mens worden. Laat je vooral niet door je zenuwen domineren!

Antwoord op de onderstaande vragen met ALTIJD: 3 punten, SOMS: 2 punten, ZELDEN: 1 punt, of NOOIT: 0 punten.

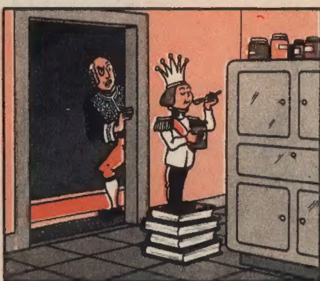
	Punten
1. Over het algemeen kan je geen ogenblik stil blijven zitten. Je bent altijd in beweging. Je spreekt vlug, zelfs gejaagd?	2
2. Heb je « tics »?	1
3. Doet alleen reeds de gedachte een paar knopen uit een touw te moeten losmaken, je knarsetanden?	2
4. Je bent niet bang en toch heeft het onweer een grote invloed op je zenuwen?	1
5. Ben je in eksamentijd uiterst zenuwachtig, zelfs koortsachtig?	1
6. Werkt de boor van de tandarts vreselijk op je zenuwen?	1
7. Je slaat op de vlucht als je een scharesliep messen of scharen hoort slijpen in de straat?	1
8. Jaagt het gezicht van sommige dieren (muizen, padden, slangen, wormen, spinnen, enz.) je het kippenvel op je lijf?	2
9. Reageer je heftig op het geluid van de donder, een klaxon, een schot, het springen van een band, enz...	2
10. Breek je, of laat je soms voorwerpen vallen zonder dat je onhandigheid hiervan oorzaak is?	0
Totaal	13

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR DE ANTWOORDEN OP DE TEST!

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

Dan Cooper en Cartier hebben besloten het geheim op te klaren dat om het Arasmeer hangt. De twee vrienden verdwalen echter in de Groene Hel...

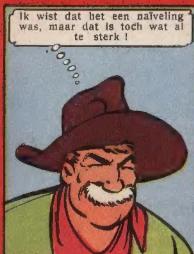
(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY
DE VIER WOESTIJNRATTEN
TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET
Kid Ordinn, die alleen vertrokken is om de Indianen tot staan te brengen, « viel » op de zogezegde koetsier van de valse gouverneur...

DE ADJUNKT-SHERIFF !...
Hum... Jij bent toch de koetsier van de gouverneur, nietwaar ?...

Ben je alleen ?
Ja, de chef had geen moed genoeg om mij te vergezellen! Maar wat kom jij hier doen ?

Ik geef valse signalen om de Indianen te misleiden. Ik heb ook een hele zak knallers laten ontploffen om hen in de waan te brengen dat de Blanken achter de rotsen verscholen liggen !
Ha ! Nu begrijp ik waarom ik hier nog geen enkele roodhuid ontmoette. Ze durven zich niet tonen ! Wil ik je helpen om die knallers te doen ontploffen ?...

Ik wist dat het een naïveling was, maar dat is toch wat al te sterk !

Niet ver daar vandaan...

Blijf staan, Confetti! Er bevindt zich iemand achter die rots...

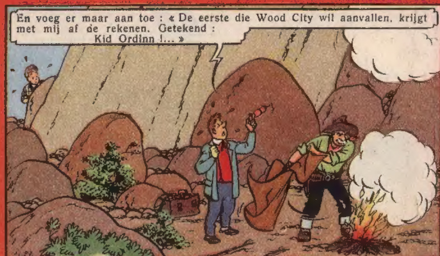

HANDEN OMHOOG !... WAT ?

Waterjuffer ?... Ben je hier alleen ? Waar is je meester ?... Verdorie ! Zouden de Indianen hem meegevoerd hebben ?

Plotseling wordt Chick Bill door verschillende ontploffingen opgeschrikt...
PANG! PANG! PANG!

Verdorie ! Die schelmen hebben hem gedood !

Wat betekent dat nu ?

En voeg er maar aan toe : « De eerste die Wood City wil aanvallen, krijgt met mij af de rekenen. Getekend : Kid Ordinn !... »

GIGANTISC

HARDE donderslagen en een gerommel dat men op een afstand van tientallen kilometer kan horen, een gigantisch vuurwerk, een fantastische hitte, gas en vlammen die torenhoog opspuiten, een dichte regen van asse en stenen. Niets op aarde is grootser, indrukwekkender dan een vulkaanuitbarsting. Het is helemaal niet verwonderlijk dat de primitieve mensen deze uitbarstingen voor een teken van de goddelijke woede aanzagen. De Romeinen beweerden dat Vulcanus, god van het vernietigend vuur, z'n smidse had in de kratermond.

1. De Vesuvius die in het jaar 79 Herkulanum en Pompei verwoest heeft, liet nogmaals van zich horen in 1944. De gloeiende lava werd 1 km hoog in de lucht gespoten. Een kiekje van deze krater op het ogenblik dat hij een rookpluim uitstoot.

2. TERWIJL de ene krater uitsterft, wordt er een andere geboren. In februari 1943 kreeg Mexiko een nieuwe krater, waarvan je hier een opname ziet. De machtige lavastroom vernietigde alles op zijn weg. Een dorp werd verwoest, van het andere, San Juan, bleef alleen de kerktoren overeind. De woningen verdwenen onder een massa stenen en asse...

3. DIT kiekje werd genomen tijdens de uitbarsting van de nieuwe vulkaan in Mexico. Vooraan zie je de rood gloeiende lavastroom die alles op zijn weg zal vernielen. In de verte de krater waaruit reusachtige vlammen en dikke rookwolken opstijgen. Een grandioos en tragisch schouwspel.

NU weet je meteen waar het woord vulkaan vandaan komt. Vele volkeren van Afrika en van de eilanden in de Stille Oceaan geloven thans nog dat het de woede van de goden is die zich lucht maakt langs de vulkaanmond. Om die woede te bedaren werpen ze offerdieren, zoals geiten en ossen, in de gloeiende lava. Zij hopen aldus het onheil af te weren.

IJSLAND IN VUUR EN VLAM

WIJ weten dat de goden geen schuld hebben en dat zelfs de duivel er niets mee te maken heeft. De oorzaken van een vulkaanuitbarsting worden grondig bestudeerd en alles wat wetenschappelijk iets met vulkanen te maken heeft, heet men vulcanologie. In dienst van deze nog jonge wetenschap staan niet alleen mensen die werken in observatoria en laboratoria, maar ook explorateurs en kloeke, stoutmoedige reporters, die soms hun leven wagen om een vulkaanuitbarsting van dichtbij te kunnen fotograferen en te verfilmen. Men onderscheidt SCHILDVULKANEN, die plat zijn en geheel uit lava opgebouwd; STRATOVULKANEN, die meestal kegelvormig zijn en opgebouwd uit los materiaal afgewisseld met lagen lava; SPLEETVULKANEN, waarbij het magna door een lange spleet naar buiten is getreden.

DE AVONTUREN VAN POLO

Plotseling schrikt de marconist.

Verdraaid nog toe !

Hij loopt naar buiten...

...en bereikt spoedig een grote zaal waar de trappers bij het vuur zitten en een kaartje leggen...

STILTE ! Nieuws van sergeant Platfoot !

DEZE GESCHIEDENIS WORDT JULLIE AANGEBODEN DOOR GOVERNOR... GOVERN

H VUURWERK

Over de vreselijke uitbarsting van de Vesuvius in het jaar 79, die de prachtige Romeinse steden Herkulanum en Pompeï in asse legde, heb je al gehoord. Maar weet je iets af over IJsland en de woede van Laki? Het was in 1783 dat het in de buik van Laki plotseling begon te rommelen. Langs vele openingen vloeide de witte, gloeiende lava de bergflank af. De stroom, die onophoudelijk breder en dieper werd, droogde meren en rivieren bijna ogenblikkelijk, gletsjers en sneeuwvlakten smolten en overstroomden het land. De asse van de Laki bedekte uitgestrekte akkers en weilanden. Twee jaar lang duurde de uitbarsting en men berekende dat de hoeveelheid vloeibare rots, die uit de kratermond stroomde, gelijk is aan het volume van de Mont Blanc. Tien duizend mensen vonden de dood (IJsland telde toen 50.000 inwoners) en de helft van de veestapel kwam om.

ZO WERD SAINT-PIERRE VERWOEST

IN april 1902 werd Saint-Pierre, een stad op Martinique, verwoest door een vulkaanuitbarsting. De 40.000 inwoners van de stad hadden wel rook zien opstijgen uit de Mont Pelé. Ze hadden het gerommel gehoord en de asseregen zien neerkomen. Ze bekommerden zich daar echter niet om. Zij maakten zich zelfs geen zorgen toen de vogels, slangen en andere dieren van de berg wegvluchtten. Plotseling een vreselijke ontploffing en... van de 40.000 mensen leefde er nog slechts één. De man die ontsnapte aan de ramp was een neger. Hij had zijn leven te danken aan het feit dat men hem om een of andere reden in een onderaardse cel had opgesloten. Haroen Tazieff, misschien wel de stoutmoedigste vulcanoloog van het ogenblik, schreef over de kraters een spannend boek. Daarin lezen wij o.m. een stuk over de verwoesting van Saint-Pierre : « Plotseling, met een lawaai alsof duizenden kanonnen tegelijkertijd vuurden, spatte de kruin van de berg uiteen. Een muur van vuur liep langs de flank naar beneden en bereikte drie sekonden later de villa's en de tuinen van de haven. Nog een sekonde en de stad verdween in een zee van rook en vuur. Het water in de haven kookte, de schepen strandden, zonken of brandden als toortsen. Martinique is het land van rietsuiker en rum. Duizenden vaten rum, opgeslagen op de kade, ontploften...

WAAR LIGT DE OORZAAK ?

THANS weet men dat deze vreselijke ontploffingen te wijten zijn aan een opeenhoping in de ondergrond van gas en stoom. De drukking wordt langsom groter en doet de stop van het gestolde lava, die de slapende vulkanen sluit, springen. De stop springt er af gelijk de kurk van een champagnefles (alle verhoudingen in acht genomen !). Stoom en gas ontsnappen uit de kratermond, evenals een hoeveelheid magma. Magma is een vloeibare stof, die als lava naar buiten treedt en soms een hitte van meer dan 2.000 graden heeft. Het magma koelt af door het kontakt met de lucht en stolt. Men kan er op gaan, alhoewel onder deze korst de massa nog vloeibaar is en een hitte van 1.000 graden heeft. Stellen we even voor dat iemand op deze korst zou wandelen en zou steunen op een wandelstok. De korst zou barsten en de wandelstok zou tot aan de knop in het vloeibaar gedeelte schieten. De man in kwestie zou van zijn wandelstok nog alleen de knop overhouden, want de rest zou ogenblikkelijk verbrand zijn. Aan de rand van deze vuurstroom verdorren zienderogen planten en bomen. Wie zich in de omgeving waagt, moet goed opletten zich niet te laten insluiten. Haroen Tazieff heeft aldus eens een hachelijk avontuur beleefd. Hij meende dat zijn laatste uur geslagen was, maar wist zich op het nippertje toch een weg te banen door de gloeiende hitte en te ontsnappen.

Een vulkaanuitbarsting van dichtbij filmen of fotograferen is geen kinderspel !

2

5

CHON DE MODELTRAPPER...

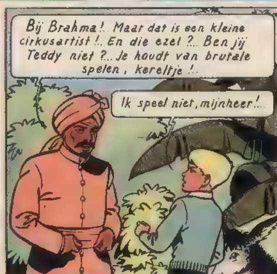

(Wordt voortgezet.)

TEKST EN TEKENINGEN
van
FRANS CRAENHALS

DE ZWARTE

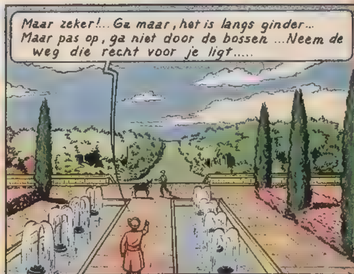

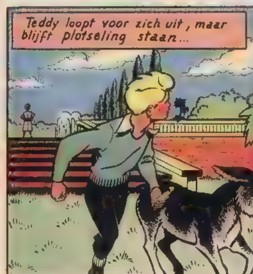

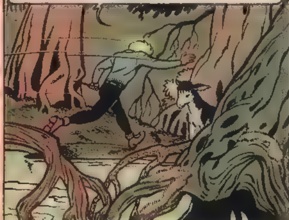

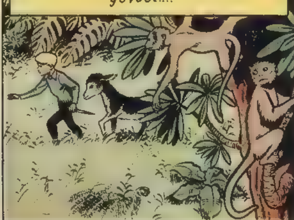
TALISMAN

Teddy vlucht uit het paleis van de maharadja, waar zijn leven in gevaar verkeerde. Hij stoot op Aipur...

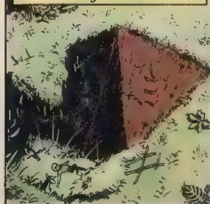

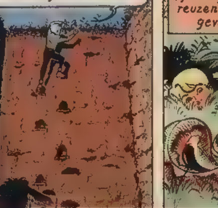

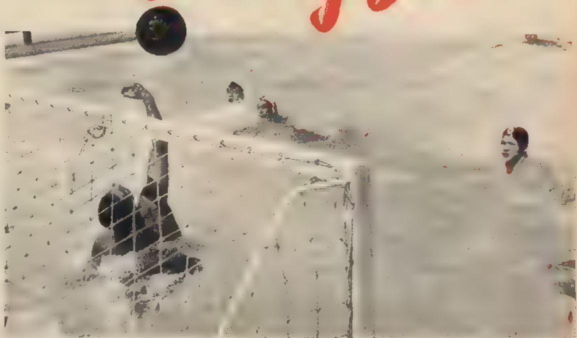
EXCLUSIVITEIT VOOR « KUIFJE »

Hallo Hallo hier LUC VARENNE !...

ZWEMMEN EN water polo !...

SEDERT enkele weken spreekt men in de Belgische sportmilieus over niets anders meer dan over de knappe prestaties van twee Belgische zwemmers. Daar zij ons land zullen vertegenwoordigen op de Olympische Spelen te Melbourne, willen we thans reeds met hen kennis maken en over hun toekomst praten.

ALLEREERST moet het me van het hart dat zwemmen geen sport is die uitsluitend als een competitiesport mag aanzien worden. Iedereen zou moeten zwemmen! Zwemmen is de eerste sport die men jongelui zou moeten aanleren. Het is een schone en gezonde sport en kan van groot nut zijn. Nu, dat weten jullie natuurlijk en het wordt jullie op school beslist ook gezegd. Houden we ons dus aan de zwemkampioenen. Persoonlijk houd ik veel van alle takken van de zwemsport en voor de oorlog zou ik voor geen geld ter wereld een waterpolomatch hebben gemist, die gespeeld werd door onze nationale ploeg. Toen hadden we een fameuze ploeg! Het was de tijd van Disy, Isselée, Coppieters en Guilini. Onze nationale ploeg was samengesteld uit elementen van de « Cercle de Natation de Bruxelles » en van « Antwerpse Zwem Club ». Wij betwistten ieder jaar het Europese kampioenschap. De Hongaren waren de sterksten en de grootste vedette van hun nationale ploeg had — hoe zonderling dat ook mag klinken — slechts één been. In de finale kwamen we meestal tegenover Hongarije te staan en gewoonlijk moesten wij het onderspit delven. In 1935 echter speelde de C.N.B. (Cercle de Natation de Bruxelles) tegen M.T.K. (Magyar Testgyakorlok Kore), de éérste klub van Hongarije die 5 van de 7 spelers van de nationale ploeg telde. De Belgen konden hen verslaan, wat duidelijk bewijst dat we in die tijd zeer knappe spelers hadden.

De tijden veranderden. De grote zwemmers werden een dagje ouder en moesten plaats maken voor de jonge generatie. Dat is vanzelfsprekend. De oorlog echter richtte veel kwaad aan en verhinderde de regelmatige opleiding van jonge krachten. Thans echter wordt er met man en macht gewerkt om de schade in te halen. Onze oude polospelers waren vooral beroemd om hun schoten naar het doel, onze jonge spelers zijn vooral knappe zwemmers en akrobaten met de bal. Misschien leren ze nog het ene aan het andere te paren.

Of ik nu eindelijk over de twee knappe zwemmers wil spreken die ons landje telt? Natuurlijk! Ik bedoelde Louis Kozma die pas achttien jaar is en over de tweehonderd meter Spaanse slag een tijd haalde die hem de vierde plaats geeft in het klassement van de wereldkampioenen! In maart jl. haalde hij in het zwembassin van Hollogne een tijd die hem op de tweede plaats had moeten brengen, maar... de start was niet volgens alle regels van de kunst gegeven!

★

VOLGENS de Olympische kampioene Eva Gerard-Novak, Belgische door haar huwelijk, zal Kozma in 1958 (als hij 20 jaar is) de top van zijn kunnen bereiken en Europees kampioen kunnen worden. De bijzonderste rivaal van Kozma is eveneens een Belg, nl. Gilbert Desmit, een Bruggeling. Voor het ogenblik doet hij z'n dienstplicht bij het leger. Over dezelfde afstand heeft Desmit slechts 7/10 sekonde méér tijd nodig dan Komza. We hebben dus het recht te zeggen dat we twee knappe zwemmers hebben en we in deze sporttak in de toekomst een goed figuur zullen maken.

DE DRIE BERGPLAATSEN VAN LANGOOR, HET KONIJN

(Wordt voortgezet.)

DE 3 MUSKETIERS

Milady kan er Felton toe overhalen haar te laten ontsnappen en de hertog van Buckingham te vermoorden. Zij stapt te Boulogne aan wal...

HET KLOOSTER VAN BETHUNE

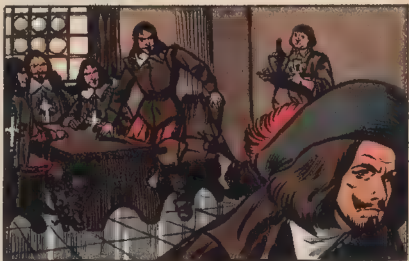
(169) HET eerste wat Milady deed, als ze weer op Franse bodem stond, was een boodschap sturen naar Richelieu, die luidde als volgt : « Uw Eminentie mag gerust zijn, de hertog van Buckingham zal nooit meer in Frankrijk komen. » Dan nam zij haar intrek in een herberg van Boulogne en wachtte op het bevel van de kardinaal. Twee weken later kwam dit. Zij moest zich naar het klooster van de Karmelieten van Bethune begeven en daar wachten op nadere instrukties. Het toeval wilde dus dat Richelieu Milady naar de plaats stuurde waar juffrouw Bonacieux zich verscholen had. Aldus kwam de wolf in de schaapstal...

(170) LATEN wij Milady een ogenblik aan haar lot over en keren wij terug naar Engeland. Als lord de Winter de moord op de hertog van Buckingham, het verraad van Felton, en de vlucht van zijn schoonzuster vernam meende hij te sterven van schaamte. Onmiddellijk stelde hij alles in het werk om zijn gevaarlijke schoonzus onschadelijk te maken. Twee weken na de moord ging hij te Boulogne aan wal enkele uren nadat Milady, gehoor gevend aan het bevel van Richelieu, zich op weg naar Bethune had begeven. Van de hotelier zelf vernam lord de Winter waar Milady naartoe gereisd was, en zonder dralen zette hij de achtervolging in.

(171) EN wat deden ondertussen de musketiers ? Toen de dood van de hertog van Buckingham bekend was, staakten de belegerden, ontmoedigd als ze waren, de strijd. Hun overgave was nog slechts een kwestie van weken. De koning verveelde zich in het kamp en besloot de feestdagen die voor de deur stonden, te St-Germain te vieren. Hij vroeg aan de kardinaal hem een escorte van twintig edellieden te geven. Het toeval wilde dat d'Artagnan, Athos, Porthos en Aramis tot deze twintig behoorden. Zonder iets te vermoeden, kwamen onze vier vrienden te Parijs aan, waar een verlof hen wachtte. Diezelfde dag was Milady naar het klooster van de Karmelieten vertrokken.

(172) TOEN de musketiers 's avonds samen in een herberg van St-Germain zaten, vielen de blikken van d'Artagnan plotseling op een man die zeer haastig door de grote zaal liep. Hij herkende onmiddellijk zijn oude vijand, Rochefort. Hij sprong naar de deur en Athos, Porthos en Aramis volgden hem instinktief. « Te paard, heren ! riep de Gascogner. Wij moeten hem achtervolgen. » Op het ogenblik dat zij de sporen van Rochefort wilden volgen, kwam een staljongen naar buiten gelopen die riep : « Kijk eens, dit briefje viel uit de hoed van die edelman, en ik weet niet wat ik er moet mee doen. » — « Een goudstuk voor dat briefje ! » antwoordde d'Artagnan.

(173) DE staljongen lachte hartelijk en liet het zich geen tweemaal zeggen. De Gascogner las het briefje en moest zich inspannen om een kreet van schrik en verrassing te onderdrukken. « Rendez-vous op het veld voor het klooster van Bethune, zo luidde de boodschap. Milady moet er op dit ogenblik zijn. Zeg haar zich naar Armentières te begeven, daar wil ik haar gebruiken. Het kamp van La Rochelle. (Getekend) Richelieu. » — Bethune, Milady [illegible] te Bethune !... Dan verkeert Constance Bonacieux in doodsgevaar. Wij hebben geen minuut meer te verliezen. Wij moeten haar te hulp snellen !... » — « Je hebt gelijk, vriend ! antwoordde Athos. Die misdadigster is tot alles in staat... »

(174) INDIEN zij verneemt dat Constance Bonacieux in het klooster vertoeft, zal zij geen ogenblik aarzelen zich op dat onschuldig slachtoffer te wreken. Milady weet maar al te goed dat je erg gehecht bent aan die jonge dame ! » — « Naar Bethune ! kreet d'Artagnan. Naar Bethune !... Wie van me houdt, volge me. Wij moeten Constance Bonacieux uit het klooster halen vooraleer het te laat is... » Deze woorden waren nog niet koud of de drie musketiers zaten reeds in het zadel en omringden de jonge Gascogner. Zij waren zoals naar gewoonte gereed hem tot aan het einde van de wereld te volgen. Ontroerd glimlachte d'Artagnan hen toe en gaf zijn paard de sporen...

(Wordt voortgezet.)

De dood van SIMBA

DE veearts van Bela-Bela, dressagecentrum voor olifanten, was afkomstig van Marseille. Hij heette Blondelle, en oefende zijn ambt uit met veel vlijt en een grote toewijding. Wanneer een van zijn beschermelingen zich de weelde veroorloofde een beetje koorts te maken, kreeg hij drie dagen rust, een respektabele dosis kinine en en flinke portie grog.

ALS de dikhuiden lui waren, dan verklaarde Blondelle ernstig dat dit te wijten was aan een leverkwaal en hij behandelde hen overeenkomstig. Zijn behandeling had natuurlijk nooit sukses gehad, maar dat belette niet dat hij er moedig mee voortging. Blondelle was de beste kerel ter wereld en de ongelukkigste jager die er onder de zon liep.

Per Larson en Blondelle waren dikke vrienden. Zij hadden elkaar in ietwat tragische omstandigheden leren kennen. Ik wil je trouwens de geschiedenis van hun kennismaking vertellen.

Bela-Bela was in die tijd een kleine, verloren plek aan de oevers van de Lilelee, in het zuidoosten van Utisongo en slechts door weinig mensen gekend. Op zekere dag echter roffelden de tams-tams deze naam van het ene eind van Kongo naar het andere, en niet alleen de naam van Bela-Bela, maar ook die van een leeuw, die trouwens beroemd bleef. De tams-tams roffelden « simba tano », wat wil zeggen : de leeuw die om de vijf dagen terugkomt om een man te grijpen. Die vertaling lijkt je misschien bij het haar getrokken, maar ze is juist.

Vanzelfsprekend hoorde Larson over Bela-Bela en simba tano. Hij vertrok dan ook onmiddellijk van Kilo-Moto, de stad van het goud, naar Bela-Bela. Zijn aankomst in het dorp was genoeg om de moed van de inboorlingen weer te doen opflakkeren. Zij beweerden dat het de vreemdeling was die al het ongeluk over hun dorp bracht en de tovenaar van de stam ging zo ver te beweren dat het vertrek van de Blanke zou volstaan om Mongo, de god van de zwarte mensen, te doen bedaren.

De vreemdeling, die daar te Bela-Bela te midden van de inboorlingen leefde, was niemand anders dan Blondelle.

— Waarom blijf je hier nog langer ? vroeg Larson. Voel je dan niet dat ze je hier vijandig gezind zijn en dat het misschien beter ware de streek voor een tijdje te verlaten ?

— Ik werd met een opdracht belast in deze streek en ik wil ze volbrengen. Daarom blijf ik !

— Waarom schiet je dan die vervloekte leeuw niet neer ?

— Dat tracht ik nu reeds twintig dagen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat te doen en zelfs 's nachts leg ik mij in hinderlaag en wacht hem op. Maar die duivel is zo sluw dat ik hem niet pakken kan. Bovendien moet hij over een geweldige kracht beschikken, anders zou hij de inboorlingen toch niet zo snel kunnen meesleuren !

— Sluw is die leeuw alleszins, antwoordde Larson. Maar aan zijn geweldige kracht twijfel ik ! Het moet een oude, eenzame leeuw zijn.

Blondelle bekeek Larson ongelovig.

— Zie je, een leeuw valt slechts mensen aan tegen het einde van zijn leven, als hij dertig of vijf en dertig jaar is. Zijn tanden zijn versleten, soms afgebroken. Zijn spieren zijn niet meer zo lenig en sterk om te springen en te overwinnen. Hij ondervindt enige moeilijkheden om zijn geliefkoosde beetjes te verrassen en te doden. Maar zijn maag is nog altijd even groot en eist veel eten. Het is dan, dat hij het waagt rond

A-TANO

EEN VERHAAL DOOR JO POLLART
GEILLUSTREERD DOOR DINO ATTANASIO

de dorpen te sluipen en nu en dan een kind of een oude man te doden. Soms ook een vrouw, die te dicht in zijn omgeving komt. Hij wordt langsom stouter en sleurt nu, telkens de honger hem erg kwelt, een mens mee. Simba is menseneter geworden.

— Ik heb de indruk dat je er iets van af weet. Maar ben je er wel zeker van dat je ons van die leeuw kunt verlossen?

— Er zijn veel middelen om op een leeuw te jagen. Al naar gelang de leeuw jong of oud is, heeft hij een andere gewoonte en een andere jagerstaktiek. Men moet de gewoonten van de leeuw, die men wil vangen, heel goed kennen. De rest is dan nog kinderspel.

Dit gesprek vond plaats te midden van een groep inboorlingen, die nieuwsgierig toekeken. Larson keerde zich naar hen toe en sprak enkele woorden met het stamhoofd. Een paar minuten later was het dorp leeg. Buiten de twee Blanken en Mussongolo was er niemand meer te zien.

En de leeuw waagde opnieuw zijn kans. Sluw als een vos sloop hij stil en omzichtig langs de hutten. Plotseling weerklonk er geblaat. De leeuw bleef staan en zag een jonge, witte geit die op het dorpsplein aan een paal was vastgebonden. Een ogenblik aarzelde de leeuw tussen zijn honger en zijn voorzichtigheid, die hem gebood zich niet zo ver te wagen. Hij was echter te gulzig om aan de verleiding te weerstaan en sprong op het geitje toe. Een schot knalde. De oude leeuw stortte neer in het zand. Een menselijke gedaante kwam snel uit een boom geklommen en iemand riep :

— Pas op, mijnheer Blondelle !

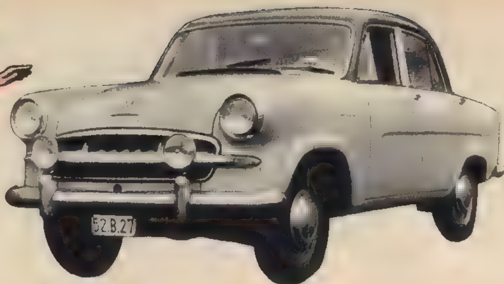
Maar de veearts was te zeker van de overwinning en wou zijn slachtoffer van nabij bekijken. Hij liep dus naar de leeuw... Eensklaps werd hij echter door een zware massa op de grond gesmakt. Nadien zoefde er iets door de lucht en de leeuw brulde. Alvorens Larson echter de tijd had gekregen te handelen, was de menseneter verdwenen. De volgende morgen werd er een klopjacht ingericht en het duurde niet lang of men vond de leeuw. Hij was dood. Men draaide hem op de rug en zag dat er een stuk van een speer in zijn lijf gedrongen was. Blondelle had er ondanks zijn diepe wonde op de rug aan gehouden mee te gaan en hij had het laatste woord :

— Lieve hemel ! Zonder dit stuk ijzer en Onze Lieve Vrouw hadden alle « bistros » van de oude haven van Marseille hun vlag halfstok kunnen hangen !...

★

PAS drie dagen later ontdekte Per Larson dat Mussongolo geen speer meer had !

de Standard "VANGUARD" III

PRATEN we er over of praten we er niet over ?

Dit vroegen we ons af toen we uit de nieuwe Standard-Vanguard III stapten na een proefrit die niet bevredigend was. De konstrukteurs hadden een wagen te onzer beschikking gesteld die nog niet helemaal in orde was; men zocht nog naar de ideale suspensie voor Belgische wegen !

DE auto profiteerde van iedere ietwat te vlug genomen bocht om haar onafhankelijkheid te bewijzen. Na een tijdje kregen Walter en ik er werkelijk plezier in en we lieten de Standard-Vanguard III met opzet slippen om te zien waar het kwaad zou ophouden. Toen hebben we van gedachten gewisseld over de vraag of we al dan niet een kroniek zouden publiceren over deze proefrit.

Ik was van oordeel dat we het moesten doen, omdat de Belgische konstrukteurs ons hadden verzekerd dat de wagen binnenkort perfekt in orde zou zijn.

— De wagen is thans reeds te koop, dus moeten we onze lezers inlichten, meende Walter.

Hij herlas de nota's, die hij onderweg had genomen :

— De motor : oude 2 liter motor Vanguard, die zeer soepel en tamelijk krachtig schijnt. De maximum snelheid, die wij chronometreerden, is 130 km per uur en met de versnellingsdoos kan men tevreden zijn.

— Akkoord, m'n beste kerel, indien de versnellingsdoos met drie versnellingen aangevuld wordt door de electrische overdrive, zoals dit het geval was voor de proefwagen.

— Je hebt gelijk. De bekleding is modern, ruim, mooi. Maar, over één punt zou ik toch een woordje uitleg wensen. Vind je ook niet dat die Standard-Vanguard III zo hoog op z'n wielen staat ? Toen ik die wagen zag in het Autosalon, lag hij, mijns inziens, lager.

— Inderdaad. De mensen, die deze wagen exposeerden, kennen hun vak ! De wagens, tentoon gesteld door de firma Vanguard, genoten het voordeel van een kleine truc : de veren waren zodanig gebonden, dat de carrosserie ongeveer acht centimeter zakte !

— Haha ! Het is wellicht goed zulks te weten. Hoe de suspensie zal zijn, eens aangepast aan onze wegen, valt af te wachten. In ieder geval heeft men met de Vanguard III meer het comfort dan de sportieve prestaties op het oog. Dat is het goed recht van de firma. De zetels zijn makkelijk, de verwarming uitstekend. Zie jij nog iets anders ?

— Neen, Walter, ik geloof dat we er mee klaar zijn. Ik wil er echter nog even op wijzen dat de Standard Vanguard III in zijn kategorie een interessante wagen is, als de suspensie met sukses kan aangepast worden !

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

(Wordt voortgezet.)

KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

GRIEKENLAND PLEEGDE ZELFMOORD

HET is altijd treurig de verbrokkeling en de ondergang te zien van een natie die machtig en rijk is geweest. Nu, na zoveel eeuwen, kent men de oorzaken van Griekenlands verval. Ze schijnen eenvoudig en het lijkt haast ongelooflijk dat de zo intelligente en vooruitstrevende Hellenen niets ondernamen om de teloorgang van hun rijk te verhinderen. De Griekse steden waren voortdurend met elkaar in strijd gewikkeld en dat was zoveel als zelfmoord. Jammer! Ware Griekenland groot en machtig gebleven, de geschiedenis van de wereld ware wellicht heel anders geweest...

1. — DE ZEE!... DE ZEE!

ATHENE werd verslagen, zelfs op zee. De stad werd ingenomen en dertig tirannen in dienst van Sparta, deden er een schrikbewind heersen. Het is in die periode dat Socrates ter dood werd veroordeeld. Toen de satraap Cyrus in opstand kwam tegen zijn broer Artaxerxes II en Griekse soldaten vroeg, grepen tien duizend Grieken naar de wapens om hem te helpen. Zij versloegen Artaxerxes. Helaas! Cyrus werd gedood en de Grieken moesten zich terugtrekken. Zij hadden 744 mijlen in de vreselijkste voorwaarden af te leggen vooraleer ze eindelijk de zee bereikten. Vol vreugde riepen toen de Grieken: Thalassa! Thalassa! De zee! De zee!

2. — THEBE KOMT IN OPSTAND

SPARTA heerste steeds over Griekenland en verkocht de Griekse kolonies aan Perzië. Een stad echter bleef vrij en dat was Thebe. Niet voor lang echter want, dank zij een verraad, kon ook deze prachtige stad ingenomen en geknecht worden. Twee helden, Pelopidas en Epaminondas, organiseerden in 379 een komplot. Met enkele trouwe vrienden verkleedden zij zich als danseressen, drongen het paleis van de Spartaanse heersers binnen tijdens een feest en maakten hen een kopje kleiner. Thebe was weer vrij en spoorde de andere steden tot de opstand aan.

3. — KNAPPE STRATEGEN

NATUURLIJK waren de Spartaanse bewindvoerders niet erg ingenomen met dat spelletje en zij besloten Thebe voorbeeldig te straffen. Ze onderschatten Pelopidas en Epaminondas echter terdege. Deze laatsten gingen tot het offensief over en aarzelden niet een versterkte stad te bouwen in Laconië. Zij waren zeer knappe strategen en in 371 slaagden zij er in de Spartanen, te Leuktra, een gevoelige nederlaag toe te dienen.

4. — DE DOOD VAN EEN HELD

SPARTA aanvaarde die nederlaag echter niet. Epaminondas drong in de Peloponnesus door, bevrijdde Messenië en versloeg Sparta nogmaals bij Mantinea. Pelopidas was reeds gesneuveld, thans kreeg Epaminondas een dodelijke lanssteek. De lans bleef in de wonde zitten en de geneesheer zei: « Indien we het wapen uit de wonde nemen, sterft hij. » — « Wie overwint? » vroeg Epaminondas. — « Wij! » — « Trek dan de lans weg. Ik laat jullie twee dochters, twee overwinningen: Leuktra en Mantinea... » fluisterde Epaminondas en stierf.

5. — GRIEKENLAND IS UITGEPUT

MET Epaminondas stierf Griekenland. Drie steden hadden al hun krachten uitgeput en al hun bloed vergoten om hun wraak te koelen. Het is de geschiedenis van de drie honden die zo verbeten vochten dat er op 't laatst nog slechts drie staarten overbleven... Zoals gewoonlijk was er ook hier een grote buur die niet beter vroeg dan de rijpe vrucht te plukken, een buur die reeds lang op zo'n uur wachtte: Macedonië.

DE AVONTUREN VAN ALEX

TEKST EN TEKENINGEN

DE TIARA VAN ORIBAL

VAN JACQUES MARTIN

Arbaces is er van overtuigd Alex en zijn vrienden eindelijk te kunnen gevangen nemen.

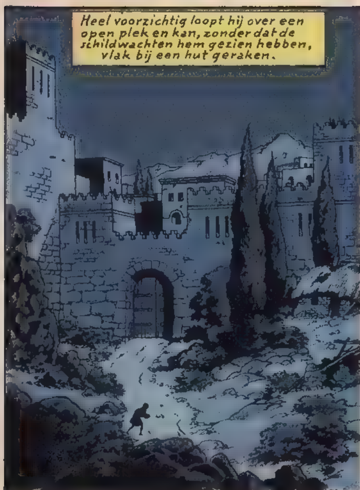

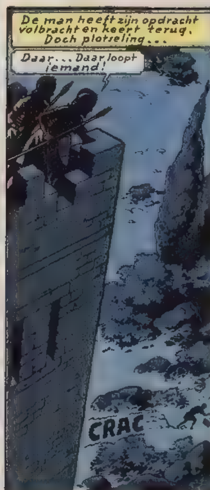

De avonturen van Alex boeien je, maar heb je reeds « Het Sein staat op Rood » gelezen ?

DE AVONTUREN VAN CHLOROPHYL

GEEN SALAMI VOOR PHILOMEEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

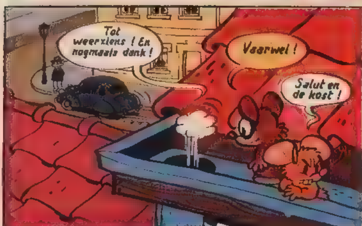

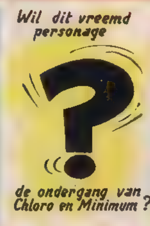

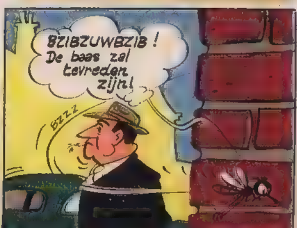

(Wordt voortgezet.)

GEHEIMAGENT S-32

EEN AVONTURENROMAN
DOOR ANDRE FERNEZ
Geïllustreerd door E. AIDANS

EEN GASVERGIFTIGING

Serge Gauvin is er van overtuigd dat Brown-Sequa Nummer één is. Hij dringt het huis van Brown-Sequa binnen. Deze laatste betrapt Serge en wil hem bij middel van gas verstikken...

SERGE wierp een wanhopige blik om zich heen. Hij zou er niet in slagen tijdig de opening te vinden waarlangs het vluchtig gif de kamer binnen stroomde. Z'n ogen pikten reeds en hij voelde het bloed in z'n slapen heftig kloppen. Z'n oogleden werden zwaar en een eigenaardig gevoel van verdoving maakte zich van hem meester. Dat ware misschien niet zo onaangenaam geweest indien hij zich niet zo misselijk had gevoeld. Hij liep wankelend naar de deur. Ze was gesloten.

ER was geen sprake van ze in te beuken; hij had net zo goed kunnen trachten een eik met een duw van z'n schouder te ontwortelen!

Geleid door het instinct van zelfbehoud, liep hij zich op de knieën vallen en drukte de mond tegen het sleutelgat om een paar teugen zuivere lucht in te ademen. Hij kon daardoor de fatale afloop slechts voor een paar sekonden uitstellen en Serge Gauvin was zich daarvan wel bewust... Met de moed der wanhoop vocht hij om z'n zinnen bij elkaar te houden. Langzamerhand echter dwarrelden zijn gedachten verward door elkaar. Heel de kamer was in een soort van groene mist gedompeld, de meubels wiegden langzaam op een groteske wijze op en neer, het licht werd zwakker en verwaterde in vergulde deeltjes... Ten slotte brak z'n weerstand en hij rolde met halfgesloten ogen en een vreselijk gefluit in de oren op de parketvloer... Dan werd het nacht rondom hem. Serge was bewusteloos...

HALLO, HALLO, POLITIE!

ER verliepen ongeveer vijftien minuten. Toen opende iemand de deur van het bureau en door de opening, waarlangs daareven het giftige gas in de kamer was gedrongen, kwam er nu een krachtige straal zuurstof die het gas wegspoelde en de lucht zuiverde. Gauvin was nog steeds bewusteloos. Hij bewoog niet.

Toen alle gevaar voor verstikking geweken was, traden Brown-Sequa en zijn knecht het bureau binnen. Met een lange sigaar tussen de tanden bekeek Brown-Sequa zijn slachtoffer koud en onverschillig. De man, die daar op de grond lag, was voor hem slechts een voorwerp. De doofstomme boog zich over de bewusteloze en begon hem zorgvuldig af te tasten. Hij deed dit zo natuurlijk alsof het hier slechts een gewoon huishoudelijk karweitje gold. Hij nam het uurwerk van Serge's pols en trok zich dan stil, raadselachtig en met ondoorgrondelijk gelaat terug...

Brown-Sequa bleef alleen met de bewusteloze, hij wachtte nog enkele ogenblikken, haakte de telefoonhoorn af en vormde een nummer. Hij moest bijna twee minuten wachten alvorens hij antwoord kreeg, maar hij toonde zich helemaal niet ongeduldig.

— Hallo? Politie? vroeg hij toen een slaperige, korzelige stem zich eindelijk had gemeld. U spreekt met Dr Brown-Sequa, direkteur van « La Ciudad ». Een van m'n vrienden is ongesteld geworden... Ja, bij mij, in m'n partikuliere woning... Hoe?... Neen, ik denk dat het om een eenvoudige ongesteldheid gaat. Hij is bewusteloos en ik weet niet wat ik doen moet. Kan u onmiddellijk een ambulance sturen? Het is een jong Spaans journalist en ik kan hem jammer genoeg niet in m'n huis opnemen. Hij moet onmiddellijk verzorgd worden... Goed. In orde.

Hij haakte af, wachtte enkele minuten, terwijl hij op z'n havana knabbelde en vormde dan, steeds met dezelfde licht-verveelde uitdrukking op het gelaat, een ander nummer. Ditmaal haakte men onmiddellijk af.

— Hallo, Borchak?... Het is in orde. Hij heeft zich laten vangen, net zoals voorzien werd. Men stuurt een ambulance hierheen. Binnen een uur of twee komt hij tot het bewustzijn en morgen kan hij opstaan. Ik reken op je om het nodige te doen in het ziekenhuis. Het is een gevaarlijke knaap. Hij mag niet tussen onze vingeren glippen, begrepen? We hebben hem afgetast en het uurwerk afgenomen. Maar, hij weet te veel. Je laat hem naar het « Rose Huis » brengen. S-27 moet daar zijn om hem te ontvangen en te ondervragen. Wij moeten weten wie hij is, van waar hij komt en wat er met de ware S-32 gebeurd is... Wanneer je klaar bent met de zaak, die je voorlopig nog bezig houdt, dan ga je eveneens naar ginder en ondervraagt hem op je beurt, indien zulks nodig is. Goede nacht! Brown-Sequa lei de hoorn neer en stak z'n sigaar, die intussen uitgedoofd was, weer op. In gedachten verzonken keek hij naar de lange, bewusteloze gestalte van Gauvin.

— Jammer, fluisterde hij, jammer, want DAT WAS werkelijk een intelligente jongen!...

DE NACHTDIENST...

SIRENEN huilden en verscheurden de stilte van de slapende Diazlaan. Met veel remgeknars stopte de grote, witte ambulancewagen voor het huis van Brown-Sequa. Twee ziekenverplegers sprongen er uit, ze schoven een draagberrie uit de wagen en liepen er mee naar de zware, smeedijzeren deur, gevolgd door een politieagent die tegen de slaap worstelde...

Nog vooraleer ze aangebeld hadden, werd de deur breed geopend. De doofstomme knecht wees in de richting van de monumentale marmeren trap aan het einde van de gang...

Serge was nog niet bij kennis. Om de schijn te bewaren, had Brown-Sequa hem naar het midden van het vertrek gesleept en een kussen onder zijn hoofd gelegd. Op het ogenblik dat de ziekenverplegers binnentraden, was hij over zijn slachtoffer gebogen en keek het bezorgd en medelijdend aan. Hij richtte zich vlug op alsof hij er zich voor schaamde in deze houding betrapt te worden... De ziekenverplegers legden Serge Gauvin zwijgend op de draagberrie. De politieagent groette en zei tot Brown-Sequa :

— Veronderschuldig me, señor, maar wilt u zo vriendelijk zijn de naam en het adres van uw vriend op dit papier te schrijven en het hier te ondertekenen ?

— Graag.

De doctor deed wat van hem gevraagd werd en wendde zich dan met een bezorgde uitdrukking op het gelaat naar de ziekenverplegers :

— U brengt hem toch naar het stedelijk ziekenhuis, nietwaar ?

— Ja, señor.

— Goed. Dan telefoneer ik morgenvroeg om te informeren hoe het met die arme jongen gaat.

★

ENKELE ogenblikken later vertrok de witte ambulancewagen met loeiende sirene. Brown-Sequa stond aan het venster van z'n bureau en oogde de wagen na. Hij draaide zich om toen hij achter zich de stille aanwezigheid van z'n knecht voelde. Een kleine, wrede vlam schitterde in de ogen van de doofstomme...

VOLGENDE WEEK :

FANTASTISCHE VISIOENEN

— Wel, spreek op, waar heb je de rosbief van 200 F. verstopt ?

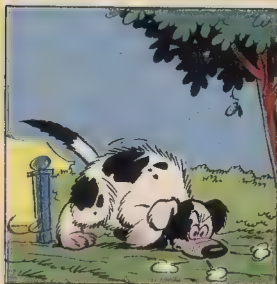
Ton en Tinneke

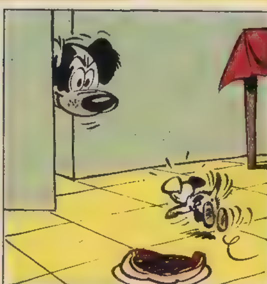

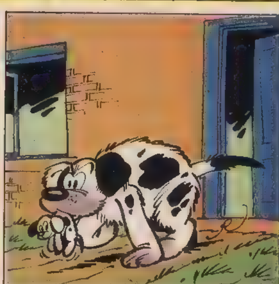
DOOR Franquin

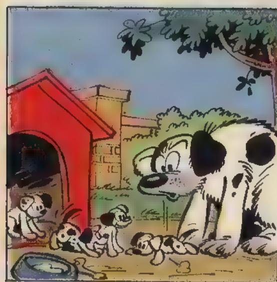

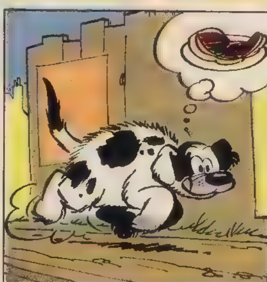

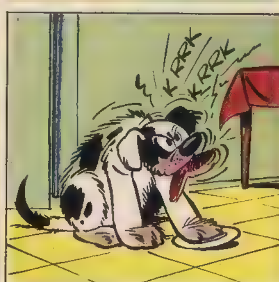

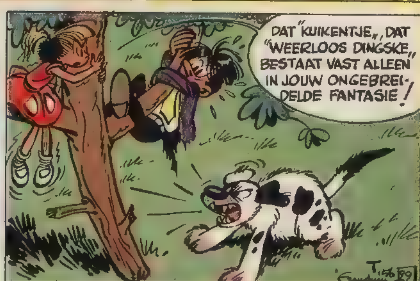

De MASAÏ

LANGE, magere gestalten, struisvogelveren op het hoofd, een lange werpspies in de hand en een breed, ovaal schild beschermend voor het lichaam, dat zijn de fiere Masaï. Zij zijn de beroemde leeuwenjagers van Kenya en Tanganyika. Op nauwelijks 160 km van Nairobi, de moderne hoofdstad van Kenya, vechten mens en dier oog in oog met elkaar.

Ngatuny! De leeuw! Wanneer deze kreet werklinkt dan wordt de Masaï aangegrepen door een soort van koorts en danst hij « de dans van de dood ». Het is tijdens deze dans dat de Masaï, stijf rechtop, zonder armen, benen, knieën of heupen te bewegen een halve meter (en meer) hoog springt.

Zij grijpen dan hun werpspies, een mes en hun schild in buffelhuid waarvan de versieringen en kleuren van groep tot groep verschillen, en trekken op leeuwenjacht. Ze zijn daarin buitengewoon knap en eens het wild gevonden, lossen zij het niet meer. De leeuw mag vluchten, brullen, dreigend zijn machtig gebit tonen, zich verschuilen of zijn achtervolgers aanvallen, niets baat hem. De Masaï volgen en omsingelen de koning van het oerwoud ongenadig en onvermoeibaar. De leeuw trekt steeds aan het kortste eindje.

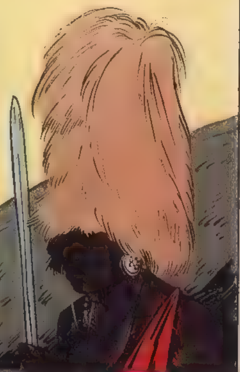

Volgens een oud gebruik wordt het bloed van de leeuw tussen al de jagers verdeeld. De Masaï, die de eer heeft gehad de jacht te leiden, krijgt de staart en de jager die de leeuw neervelde ontvangt de « olowaru »: een soort muts die sterk gelijkt op de bontmuts van de grenadiers van de Garde van Napoleon. De Masaï die de « olowaru » draagt is een groot krijger, een man die eerbied afdwing en voor wie de Kunonos, de slaven, de speer en het kort zwaard smeden.

De Masaï die zijn speer verloren heeft, aarzelt nooit de leeuw met zijn kort zwaard aan te vallen. De toreador in de arena is niet handiger dan de Masaï die tegenover een leeuw staat!

De leeuw is de erfvijand van de Masaï. Voor de beschaving van de Blanken voelt deze fiere krijger helemaal niets. Wellicht heb je in een of andere film de karakteristieke dansen gezien van de Masaï en heb je ook onthouden dat de Masaï-vrouwen halssnoeren, armbanden en beenringen uit koperdraad maken en er liefst zoveel dragen, dat hun armen en benen als het ware in een harnas zitten.

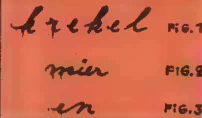
KIJK NIET NAAR BENEDEN

BEKIJK zelfs deze foto niet te lang, je kon er wel eens duizelig van worden. De fotograaf die het kiekje maakte, moest er heel wat apentoeren voor uithalen: het werd inderdaad van op een hoogte van 295 m genomen. Wat wij hier zien is een fabriekschouw die gebouwd werd te Oldenburg, in West-Duitsland en die tevens als radioantenne zal dienst doen. De arbeiders welke er de laatste hand aan leggen, bewonderen even het landschap aan hun voeten. Ze schijnen van duizeligheid geen last te hebben !...

IN JE GESCHRIFT LEEST MEN JE KARAKTER

GEBONDEN OF GEHAKT STRO ?

DE krekel zong heel de zomer, en toen het winter werd had hij niets te eten... De krekel zou, indien hij had kunnen schrijven, letters gemaakt hebben die niet met elkaar verbonden zijn. (Fig. 1.) Wanneer de letters van elkaar staan, betekent dit dat de schrijver in kwestie een onbekommerd karakter en veel fantasie heeft.

En de krekel klopte aan bij de mier om wat eten te krijgen. Maar de mier is nou precies het voorbeeld van iemand die ijverig werkt en een logische geest heeft. Wanneer de letters vast aan elkaar gebonden zijn, betekent dit dat de schrijver logisch denken kan. (Fig. 2.)

Wanneer men de letters groepeert per lettergreep, paart men fantasie aan logica. De schrijver in kwestie houdt er van te vergelijken en gelijkenissen te ontdekken. Hij is intelligent en evenwichtig.

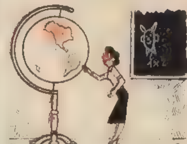
De logica kan echter goed of minder goed zijn. Indien de verbindingslijnen verkort zijn, dan betekent dit dat de schrijver in kwestie logisch denken kan, maar eigengereid is en er kleingeestige ideeën op nahoudt. Hij heeft oogkleppen aan !

Zijn de verbindingsstrepen tussen de letters te lang, betekent dit het tegenovergestelde. De schrijver in kwestie ziet verder dan zijn neus lang is. Hij voorziet. Hij is scherpzinnig.

Is de verbindingsstreep opgaand, dan betekent dit dat de schrijver veel overtuigingskracht heeft. (Fig. 3.)

DE POS

MINIMUM : EEN METER DRIE EN VIJFTIG

DE Hoge Raad voor onderwijzers te Tokio heeft beslist dat de vrouwelijke leraars tenminste 1,53 m groot moeten zijn. De Japanners wensen dus grote leraressen in de klas.
Misschien een kwestie van prestige en autoriteit ? Kwatongen fluisteren echter, dat dit helemaal niets met de zaak te maken heeft en men grotere leraressen wenst, omdat zij het bord van onder tot boven zouden kunnen volschrijven en er geen plaatsje verloren zou gaan !

NIEUWS IN

● Het eerste deel van de luchtatlas is verschenen. Dat is beslist een grote gebeurtenis. Tot nog toe immers hadden wij slechts vlakke land- en zeekaarten. Nu krijgen wij, dank zij de foto's en filmen welke van in een vliegtuig gemaakt worden, vertikale opnamen. Men geeft ons de oppervlakte en ook het volume van onze planeet op kaart.

● In Hamburg is het moeilijk een parkeerplaatsje te vinden. Het stadsbestuur heeft thans besloten een grote parkeerplaats te maken op de bodem van het Binnen Alster, een meer in

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE NERVEUS?

30 punten : Ik beklaag je, hoor! Je bent waarlijk het slachtoffer van je zenuwen. Wanneer je je zenuwachtig voelt worden, haal dan eens diep adem, of loop een eindje in de frisse lucht. Het zijn de eenvoudigste middelen die hier het best helpen.

Van 24 tot 29 punten : Die zenuwachtigheid speelt je beslist af en toe lelijke parten. Tracht kalmer te zijn. Probeer afleiding te vinden in je werk, of een andere bezigheid. Verjaag de gedachten die je opwinden.

Van [illegible] tot 23 punten : Je bent niet voortdurend zenuwachtig, d.w.z. dat je zenuwachtigheid een of andere oorzaak heeft. Tracht deze oorzaak op te sporen en te verwijderen.

Van 12 tot 17 punten : Je bent niet te kalm, ook niet te zenuwachtig. Maar zoals bijna alle mensen, ben je niet altijd meester van je zenuwen. Tracht je in alle omstandigheden te beheersen.

Van 6 tot 11 punten : Je bent koelbloedig. Je laat je niet vlug van de wijs brengen. Ik ben er van overtuigd dat je een kalmerende invloed uitoefent op je omgeving. Doe zo voort.

0 punten : Ik feliciteer je ! Je bent zo kalm en beheerst dat men je flegmatiek zou kunnen heten. Ik meen te weten dat al je vrienden die erg zenuwachtig zijn, graag in je gezelschap vertoeven. Je hebt kwaliteiten om uurwerkmaker of chirurg te worden.

Tilion

IK BEN OOK EEN STER!

HET KORT

het centrum van de stad. Waterdichte kisten worden op een diepte van drie meter in het water gelegd en zijn, dank zij waterdichte gangen, met de oever verbonden. Deze kisten zullen in het totaal 9.000 wagens kunnen bevatten.

● Hollywood houdt van kleuren, en daarom heeft men besloten de stoepen in de verf te zetten. De ene straat zal lichtgroen geschilderd worden, de andere kastanjebruin of rozerood. En let wel, het zal geen doffe verf zijn, maar een blinkende! Ze maken het wat « bont » naar onze mening!

DAT is Yoghi, een Italiaanse televisiester. Yoghi verschijnt iedere week op het scherm en heeft talrijke bewonderaars. Dat komt waarschijnlijk omdat deze kat een zwarte bril draagt, wat voor een poes beslist niet alledaags is! Bovendien zuigt Yoghi de melk met een strootje uit een glas en rookt als een Turk! Of Yoghi er eigenlijk zelf plezier aan beleefd, weet niemand want zij heeft haar indrukken nog aan niemand meegedeeld. Het staat echter vast dat de meester van Yoghi, Pix Muljet, in de zevende hemel is, want zijn kat krijgt voor iedere T.V.-uitzending een honorarium van 35.000 lire en... hoeft hierop geen belasting te betalen! Inderdaad, dat katten kunnen geld verdienen heeft de Italiaanse fiskus nog niet voorzien...

MIJN NAAM IS HAAS

MIJN naam is Haas, ik weet van niets. » Deze guitige uitdrukking is gemeengoed geworden, maar weinig mensen weten waar ze vandaan komt en hoe ze ontstond. De oorsprong ervan ligt in Duitsland waar twee studenten duelleerden. Het duel echter was toen streng verboden en werd ook gestraft. Een van die twee studenten nu werd gewond, de andere werd door een vriend studenten op zeer handige doch illegale wijze over de grens geholpen. Deze vriend hete HASE (Haas) en werd op het matje geroepen om zich te verantwoorden over zijn aandeel in de zaak. Tot grote hilariteit van het aanwezige studentenschap, antwoordde hij op de hem gestelde vragen: Mijn naam is Haas, ik weet van niets.

Deze uitdrukking werd nadien zeer graag gebruikt door de studenten, ze werd spoedig mondgemeen in heel Duitsland en waaide over naar vele andere Europese landen.

2655 MILJOEN MENSEN OP DE WERELD

VOLGENS de statistieken gepubliceerd door de diensten van de Ver. Naties had de wereld in 1954 2.655 miljoen inwoners. Deze zijn als volgt over de kontinenten verdeeld: Afrika: 214 miljoen; Noord Amerika: 238 miljoen; Zuid Amerika: 121 miljoen; Azië (zonder U.S.S.R.): 1.451 miljoen; Europa (zonder de U.S.S.R.): 407 miljoen; Oceanië: 14 miljoen 200 duizend; U.S.S.R.: 214 miljoen 500 duizend.

EEN ROLLEND TAPIJT

EEN mijncompagnie heeft een rollend tapijt geïnstalleerd, dat tussen het Ontariomeer en Erie per jaar in de ene richting 20 miljoen ton kolen kan vervoeren, en in de andere richting 30 miljoen ton ijzererts. Dit betekent een ware revolutie in het transportwezen van de U.S.A. Deze enorme hoeveelheden kolen en ijzererts worden vervoerd met een snelheid van 12 km per uur. Het rollend tapijt vervangt 40.000 treinen! Men begrijpt waarom de spoorwegmaatschappijen een tikje verveeld zitten met de zaak en trachten de realisatie van dit plan tegen te werken. De stad Cleveland steunt de zaak. De vroede vaderen zijn er van overtuigd, dat hun stad en hun haven weldra in het transportwezen de eerste plaats op het Amerikaans vasteland zal innemen.

HIJ VERKOOS DE ZOO!

DE bewakers van de dierentuin van Turijn hebben voor enkele dagen een kraanvogel opgenomen, die zelf « de zoo verkoos ». Het gaat hier om een « anthropoïde virgo », een soort van kraanvogel, die men sedert 1879 niet meer in Italië opmerkte. De vogel was totaal uitgeput neergestreken naast een grote kooi, waar er veertien van zijn soortgenoten opgesloten zaten.

PRAKTISCH OF DOM?

HET gebeurde in Amerika, en het is waar dat de publiciteit aldaar fantastische afmetingen heeft aangenomen. Het is zo ver gekomen dat de jongelui natuurlijke en publicitaire fenomenen niet meer uit elkaar kunnen houden. Laatst zag een kleine jongen een prachtige regenboog aan de hemel, en wat zei dat kereltje?... « Voor welke firma wordt er hier reklame gemaakt? »

Bij het haar getrokken? Misschien...

Het weekblad « KUIFJE »: 11e jaargang. Lombard Uitgeven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.16. — *Uitgever-Directeur:* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk:* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. —
Publiciteit: **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3658 — Giro 655.389 —
Abonnement: 5 fl. per kwartaal.
Buitenland en Belgisch Kongo: 10 F. — Nederland: 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk: DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo: KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië: PERIODICI VALLARDI, Viale Montello, 16, Milan.
Canada: 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deveu.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Prins Ikaros, Blake en Mortimer maken een verkenningstocht langs de grens van Atlantis. Zij ontmoeten een vliegende man...

Een planos?...Dat is zeer verdacht!...Wij moeten hem van dichtbij gadeslaan... Vooruit, Aribal!

Goed, chef!

De pantserwagen verlaat onmiddellijk de weg en rijdt over een chaos van rotsblokken naar de plaats toe waar de spion zich verscholen heeft...

Verdraaid! Ze hebben mij gezien!

Ginds! Achter de muur!

In scheervlucht bereikt de spion een andere schuilplaats tussen de puinhopen.

Ik moet de kontarkos verwittigen!

Dank zij een goed verborgen apparaat kan hij onmiddellijk het kontakt opnemen met Magon...

Ze hebben mij gezien en zoeken mij. Ik kan hen van hieruit zien!

Wat?...Alle duivels! Indien ze hem gevangen nemen, is alles verloren! Theodos, open het vuur!

Ja, heer!

Met een vreselijk lawaai treft een vuurstraal een rots in de nabijheid van de pantserwagen en veroorzaakt een vreselijke ontploffing.

!?

Links en rechts van de pantserwagen valt een tweede en een derde vuurstraal. De tank rijdt nu in zigzag om aan het doodsgevaar te ontsnappen.

Er volgen nog meer vuurstralen. Thans zijn ze nauwkeuriger gericht, want van uit zijn schuilplaats regelt de spion het geschut.

Meer naar rechts... Rechts, vlug!

Een straal valt heel dicht. Een geweldige ontploffing volgt en vernietigt de schuilplaats van de spion.

De prins ziet dat hij in de tank niet meer kan ontkomen en beveelt:

Uitstappen! Uitstappen, vlug!

Nauwelijks zijn onze vrienden uit de pantserwagen of deze wordt door een verblindende lichtstraal getroffen en verpulverd. Een wachter, die er niet tijdig uitspringen kon, wordt gedood.

Magon, die er van overtuigd is dat hij niet alleen de tank heeft vernield, maar ook al de inzittenden roept triomfantelijk:

Geraakt! Bravo, Theodos! Nu moeten wij weer kontakt zoeken met de planos...!

Het is Kafit welke dit bevel tracht uit te voeren. Herhaaldelijk roept hij de planos, doch tevergeefs.

Hij antwoordt niet meer!

Hij is waarschijnlijk dood! Nu, tot daartoe! Wij hebben hem thans niet meer nodig!...

Onze TEKEN-FiLM

door

BOB DE MOOR

MEESTER MUS BAKT PANNEKOEKEN

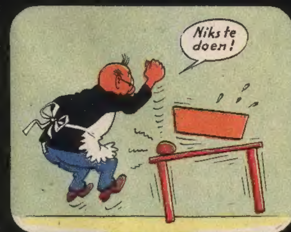

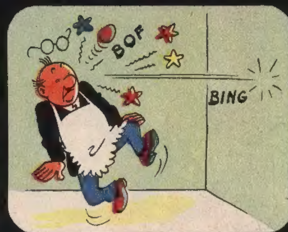

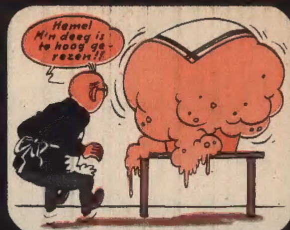

Een tijdverdrijfje voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en... de anderen!

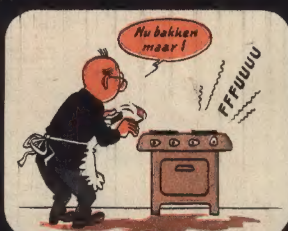

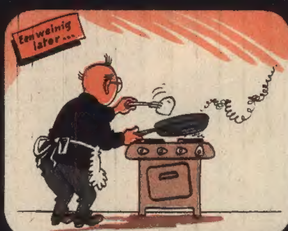

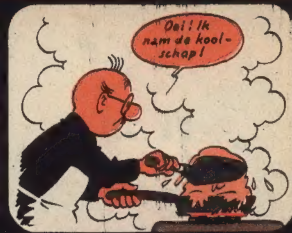

Oei! De pan!

Vlug! Een lepel en dan deeg in de pan!

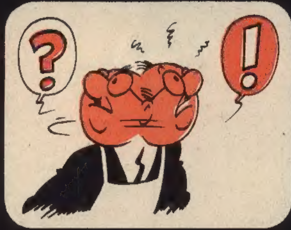

Oei! Ik nam de kool-schap!

!!??...Mijn receptenboek lag in het deeg!

Eindelijk kun-nen we gerust aan't bakken gaan!

Dat wordt een pracht-pan-nekoek!

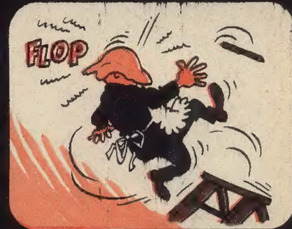

?
!

Verdorie! Hij blijft aan de zoldering kleven.

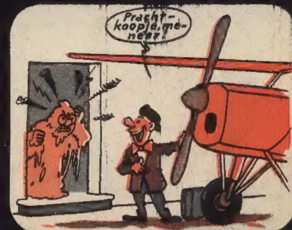

FLOP

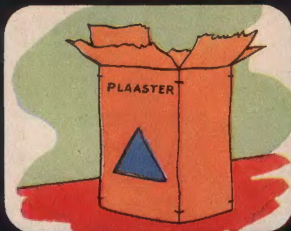

FLATSCH

?
BOM! BOM!

Pracht-koopje, me-neer!

Een bijvoegsel voor onze jongens van 7 tot 77 jaar en ... de anderen!

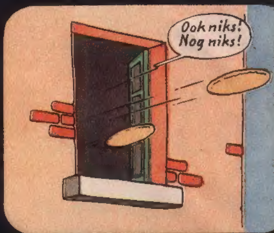

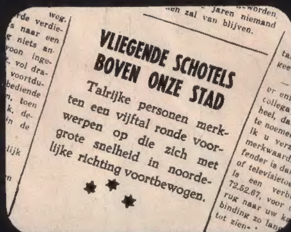

VLIEGENDE SCHOTELS BOVEN ONZE STAD

Talrijke personen merkten een vijftal ronde voorwerpen op die zich met grote snelheid in noordelijke richting voortbewogen.

* * *

